

**2006/00451
Hof Arnhem**

IB 1964 7
IB 2001 3.8

Schadevergoeding na bedrijfsongeval was vergoeding voor verlies arbeidsvermogen

Toelichting staatssecretaris van 19 maart 2008, nr. DGB 2008-1053, n.a.v. uitspraak Hof Arnhem van 14 februari 2008, nr. 2006/00451, jaar 2000

A is in 1999 bij een ongeval ernstig gewond geraakt. Zijn linkerelleboog is verbrijzeld en zijn rechtersvoet was gebroken. Blijkens de brief van 31 oktober 2000 van de verzekeringsadviseur aan de verzekeringsmaatschappij is de schade begroot op een bedrag van € 270 000, waarvan € 180 000 vanwege het verlies aan arbeidsvermogen. Rekening is gehouden met de omstandigheid dat A nog beheersactiviteiten kan verrichten. Blijkens de vaststellingsovereenkomst van 9 november 2000 is de slotuitkering vastgesteld op € 215 500 in aanvulling op de reeds verstrekte voorschotten van € 55 000.

In geschil is of het gehele bedrag van € 180 000 is te kwalificeren als een vergoeding voor verlies aan arbeidsvermogen.

Nadat de rechtbank deze vraag ontkennend had beantwoord en de inspecteur in het gelijk stelde, oordeelde het hof anders.

De staatssecretaris deelt mee af te zien van cassatieberoep. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het hof hanteert als maatstaf de rechtsregel die is opgenomen in het arrest van 6 oktober 2006, nr. 42 607, V-N 2006/52.12. Het arrest luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"3.2. Het Hof heeft geoordeeld dat de door belanghebbende ontvangen slotuitkering belast is als winst uit onderneming. Voor zijn oordeel heeft het Hof redengevend geacht dat ondanks enige blijvende invaliditeit aan de zijde van belanghebbende geen sprake is van een blokkade van toetreding tot de arbeidsmarkt en dat ook de na het verkeersongeval opgetreden verbetering in de inkomenspositie niet duidt op een verlies van arbeidsvermogen.

3.3. Voor zover het middel zich richt tegen deze redengeving slaagt het. Het Hof diende bij de beantwoording van de vraag of de schadevergoeding belast is, het karakter te onderzoeken van de vergoeding zoals deze werd verstrekt. Uit de door het Hof in aanmerking genomen omstandigheden, zoals hiervoor in 3.2 weergegeven, volgt niet dat de verstrekte schadevergoeding niet mede strekte tot vergoeding van door de verzekeringsmaatschappij aanwezig geachte schade aan de zijde van belanghebbende, gelegen in het voorgoed niet meer in staat zijn tot het uitoefenen van een deel van de activiteiten van zijn onderneming.

3.4. Het middel behoeft voor het overige geen behandeling. Verwijzing moet volgen voor de beantwoording van de vraag in hoeverre de onderhavige schadevergoeding is toegekend ter zake van teloor zijn gegaan van de mogelijkheid voor belanghebbende om vee te melken en melkbussen te transporteren. "

Redactie Vakstudie Nieuws merkt naar aanleiding van dit arrest op:

"Een schadevergoeding die wordt toegekend voor het verlies aan arbeidskracht, ligt buiten de inkomenssfeer. Is de vergoeding daarentegen toegekend wegens geleden of te lijden bedrijfsschade, dan wordt deze in de heffing betrokken. Het is duidelijk dat het een feitelijke kwestie is of het een dan wel het ander zich voordoet. Hof Leeuwarden had op grond van de feiten geoordeeld dat belanghebbende niet aan arbeidskracht had ingeboet. Weliswaar kon belanghebbende zijn oorspronkelijke onderneming niet meer in volle omvang uitoefenen na het ongeval, maar hij kon wel andere werkzaamheden (gaan) verrichten. De Hoge Raad is echter van mening dat het hof daarmee een onjuiste toets aanlegt. Voorzover de verzekeringsmaatschappij de uitkering heeft verstrekt omdat belanghebbende zijn oorspronkelijke onderneming niet meer kan uitoefenen, moet de schadevergoeding volgens de Hoge Raad onbelast blijven. Aan Hof Arnhem nu de opdracht om te gaan beoordelen welk deel van de schadevergoeding daarop ziet."

Het gaat derhalve om de vergoeding die is toegekend ter zake van het teloor gaan van de mogelijkheid voor A om die werkzaamheden te verrichten waarbij zijn linkerelleboog (en rechtersvoet) een rol speelde ofwel de montage- en constructiewerkzaamheden, welke hij verrichtte op het moment dat hij het ongeval kreeg. De vaststelling van de vergoeding is een feitelijke kwestie.

Het hof acht aannemelijk dat de gehele schadevergoeding van € 180 000 werkelijk heeft gestrekt tot goedmaking van het verlies aan arbeidsvermogen. A kan zijn 'oude' werkzaamheden niet hervatten. 's Hofs oordeel is van feitelijke aard, niet onbegrijpelijk en derhalve in cassatie niet met vrucht te bestrijden.